

ЛІНТУР Петро Васильович (04. 05. 1909, с. Горонда, нині Мукачів. р-ну Закарп. обл. — 03. 02. 1969, Ужгород) — фольклорист, літературознавець. Закін. Праз. університет (1937). Викладав історію та літературу в Хуст. гімназії (Закарп. обл.), де організував літ. гурток; від 1944 — директор цієї гімназії. Від 1953 — викладач Ужгород. університету. Досліджував укр.-слов'ян. фольклорні і літ. взаємини, виникнення нар. балад та розвиток казк. епосу. Зібрані фольклорні матеріали Л. опублікував у кн. «Закарпатські казки Андрія Калина» (1955), «Народні балади Закарпаття» (1959), «Казки зелених гір» (1965), «Три золоті слова» (1968), «Дідо-Всевідо» (1969), «Казки одного села» (1979), «Зачаровані казкою» (1984; усі — Ужгород). Автор низки статей, присвяч. проблемам зародження жанру нар. балад, побутування казк. епосу, паралелям у фольклорі українців та ін. слов'ян. народів.

Д. Д. Данилюк

Бібліографічний опис:

Лінтур Петро Васильович / Д. Д. Данилюк // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-55552>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).